

[Knud Jespersen.]

give afkald på. Forundrer det ikke, hr. finansminister, at man stadig ikke har gjort noget, selv om vi i perioden fra 1965 til 1973 har haft stigninger på over 200 mia kr., og at man kan beregne de reelle kapitalværdistigninger til ikke under 50 mia kr.? Det er dog fantastisk, når man taler så meget om, hvad man skal have fat i af problemer, at så betragter man bare den side af sagen, der hedder at beskatte arbejdet, uden at kigge på det, der er med til at skabe problemerne.

Men det er da også dokumenteret så sent som i søndags i betragtninger i forskellige dagblade, at sommerhuse i Nordsjælland det sidste år er steget fra 150.000 kr. til 225.000 kr. Her er det meget let at lave beregninger, der viser, at ser man bort fra inflationen, er det en reel kapitalværdigevinst på 60.000 kr. Det betyder ikke, at vi siger, at de folk, der har de huse, med denne formueforøgelse også forbedrer deres likviditetsmuligheder i samme omfang; på ingen måde, men mulighederne for at belåne værdistigninger er forbedret. Og hvad indebærer de muligheder? De indebærer, at stigningerne vil fortsætte, sådan at de, der i dag har et sommerhus eller et hus, ikke kan blive siddende ved det hus, og de, der i morgen har behov for et, ikke kan skaffe sig det. Man skal endelig ikke tro, at man forsvarer retten til en bolig ved at forsvare sådan uhørt fantastisk jungleudvikling som den, vi befinder os i.

Om vi nu tager Nyt fra Danmarks Statistik nr. 50, så sent som fra 12. marts 1974, hvor man opgør omfanget af tinglyste pantebrev, så var det opgjort til 58,5 mia kr. eller 30 pct. højere end året i forvejen. Hvis man nu videre vil læse skriften på væggen og vide, at vi snart ramler ud i et obligationsoverdrev, hvor man når stigninger, der ikke er på 16 pct. i forrentning, men helt oppe på 30 pct., så burde det da være nok til at få selv dette høje ting til at reagere ganske overordentligt med at sætte ind på den side af sagen.

Enhver ved, hvad enten man tror på vores beregninger eller det økonomiske sekretariats beregninger, at det beløb, der er belånt i jord og faste ejendomme, er dobbelt så stort som det, man har anvendt til at bygge for. At årsagen hertil er skattemæssige afskrivninger, er en sag for sig, men det

betyder jo, at alle ikke-låntagere også kommer til at betale.

Det er den situation, vi ønsker at afskaffe. Vi ønsker, at man sætter ind imod inflationen. Når vi peger på, at man kan tinglyse de reelle værdistigninger på jord og faste ejendomme og gøre dem til en offentlig prioritet, så kan vi naturligvis, som hr. Poul Westergaard talte om, prøve at overveje, om man skal undtage jorden og tage det i to tempi. Hvis det kun drejer sig om jorden, skal det være en førstprioritet, drejer det sig om jord og fast ejendom, som vi har peget på, må den komme ind i rækken af prioriteter.

Men hvad betyder det? Det betyder jo ikke, at de nuværende parcelhusejere skal af med mere i skat; det betyder, at parcelhuspriserne synker. Det betyder, at vi ikke vil have, at disse værdistigninger skal beskattes, men at forrentningen af værdistigningen først skal ske ved ejerskitte, og det er dog en mildere variant end den, man har i øjeblikket, hvor man både beskatter undervejs og ved ejerskitte.

Vores principielle standpunkt i denne sag — det vil jeg gerne understrege — er, at ingen skal kunne tjene og ingen skal beskattes af at bo i den boligform, som man anser for at være rimelig.

Men jeg må også have lov til at sige — tiden er jo overordentlig knap. — at hvis man ikke ad den vej sætter ind for at sænke priserne på jord og fast ejendom, vil jeg gerne spørge: hvad overvejer man at foretage sig, eller har man heller ikke på dette område noget, der minder om overvejelser overhovedet?

Jeg vil også gerne sige: når man ad den vej sænker boligudgifterne, er det jo også på baggrund af, at disse udgifter er blevet urimelig store, men hvis regeringen har forslag, der kan føre til det samme resultat, kan man overveje det.

Af historiske grunde, hr. finansminister, vil jeg bare nævne en lille ting: i 1924 kostede en grund ved København 75 øre pr. m², i dag koster den samme grund 150 kr. pr. m², det er en tohundrededobling af grundprisen. Det synes nogle af de tilstedeværende partier er rimeligt. Det synes de, der skal købe den, ikke. Altså en tohundrededobling på 50 år. Hvis vi tager en arbej-